

Juleaften

Gud

Tak fordi du træder ind i vores stue

og nu melder nyt fra himlen:

Din søn er født,

svøbt og lagt i en krybbe.

Tak fordi vi her kan holde jul i din Himmelby

sidde på stjernetæpper

og synge med dine engle,

om det lys og det håb,

du tænder i mørket,

den fred og den glæde, du bringer.

Gud, dit milde ansigt åbner alle døre,

du som er fra evighed til evighed

Amen

Evangelisten Lukas' beretning om Jesu fødsel finder sted i en særlig historisk sammenhæng. Vi befinder os i romerriget. Kejseren er Augustus, og den lokale guvernør hedder Qurinius.

Kejser Augustus har befalet, at der skal være folketælling, og han har dermed sat alle mennesker, romerske statsborgere som andre i riget i bevægelse. De skal tilbage til deres hjemby og tælles.

Man kender til flere optællinger under kejser Augustus, optællinger af både romerske statsborgere og andre undersåtter.

Anliggende med folketællingerne kunne være såvel skatteopkrævning, indkrævning af restancer som forsøg på overblik over, hvor og hvor mange folk kejseren havde til militærtjeneste.

Vi kender ikke motiverne bag netop denne folketælling i Lukasevangeliet. Men udover den viden, en folketælling bibringer, er folketællingen også udtryk for en trang til overblik og mulighed for styring.

En styring lig den, som finder sted i overflod i vores tid, ikke mindst fristet af de muligheder som digitaliseringen frister os til.

▫

Julens historie er så på flere måder at betragte som en modfortælling.

For det første understreger historien om Jesu fødsel, at der er grænser for, hvad vi mennesker kan have styr på.

Der er noget i livet, som heldigvis unddrager sig vores tælleri og trang til styring.

Tag nu barnet født julenat. Om det kommer med i optællingen ved vi ikke. Blev det indskrevet eller ej. Måske, måske ikke. Det er også lige meget.

Folketællingen kunne dengang nok sætte alle i gang, sætte alle romerrigets borgere på farten. Du skulle rejse afsted til optællingsstedet, ud på landevejen, til den by, hvorfra din slægt kom.

Men folketællingen gav kun et øjebliksbillede. Livet fortsætter, et nyt barn kommer til verden. Mennesker fødes, og mennesker dør.

Det, at evangelisten Lukas lader det stå åbent, om barnet tælles med eller ej, understreger netop den pointe, at vi mennesker hverken kan eller skal have styr på alting.

▫

For det andet minder julens fortælling om Jesu fødsel os om det væsentlige i livet: Det er ikke sluttallet i folketællingen, der er det interessante. Det får vi slet ikke at høre. Nej, fortællingens fokus er det lille barn, der fødes julenat.

Julens fortælling zoomer ind på en enkelt lille familie, ind på det konkrete liv. Her hører vi om barnet, der fødes, svøbes og lægges i en krybbe. Og vi hører om lokale hyrder, som passer deres hjord på marken. Vi hører om mennesker i verden, der lever deres hverdagsagtige almindelige liv med dets glæder, bekymringer og sorger.

Tælleriet er således kun en rammefortælling for den egentlige fortælling om Jesu fødsel. En fortælling, som på den ene side netop peger på det konkrete liv og som så samtidig lægger glæden og håbet ind i vores liv.

For det er jo sådan, vi skal høre englens ord til hyrderne på marken julenat, som ord til også os. Vi er også del af det, englen benævner `hele folket`.

Englen siger: "Frygt ikke! Se jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by, han er Kristus, Herren".

"Frygt ikke", siger englen. Der er en glæde, som ikke kan slås ned, en kærlighed som selv ikke pest og død kan tilintetgøre.

Vi mennesker har fået livet som en gave, og vi har nu også del i den glæde og det håb, som møder os i Guds kærlighed og vilje til at knytte bånd mellem himmel og jord.

Glædelig jul